

EINDELIJK SCHULDEN

vrij

Diep in de schulden zitten, dat is een verschrikking. Drie vrouwen vertellen hoe het zover kon komen en hoe bevrijd ze zich voelden toen de financiële ellende achter de rug was: 'Ik leef weer!'

tekst VIVIENNE GROENEWOUW fotografie SASHA LAMBERT visagie ASTRID TIMMER

CHRIS (47)
'Zelfs mijn hond moest ik wegdoen, ik heb zo gehuild'

JACQUELINE (29)
'Ik wist dat hij weleens wat in een gokkast gooid, maar zoveel?!'

HETTY (33)
'Het kost me nu moeite om méér dan 50 euro per week uit te geven'

CHRIS Tekke (47)

WERKT ALS barista, heeft sinds drie jaar een latrelatie met Saskia. **KWAM IN DE SCHULDEN TOEN** ze niet alleen haar relatie maar ook haar baan kwijtraakte.

“In 2003 kocht ik een huis met mijn toenmalige partner, maar toen we drie jaar later uit elkaar gingen, werd het een blok aan mijn been. Zij wilde het huis verhuren, ik wilde verkopen. We werden het niet eens, daarom kocht ik haar uit. Gelukkig had ik destijds een goede baan als salesmanager, maar toen ik die kwijtraakte door de crisis werd het een probleem.

Mijn relatie was over, mijn baan was ik kwijt... Ik wist even niet meer wat ik moest beginnen. Iemand van het UWV zei: ‘Waarom begin je niet voor jezelf?’ Dat leek me een goed idee. Ik ondersteunde ondernemers met het maken van hun website. Mijn werk werd goed ontvangen, maar mijn bedrijf kwam door de crisis niet echt van de grond.

Omdat een van mijn klanten een coaching-opleiding gaf, nam ik een paar sessies af. Toen kwam ik erachter dat ik ’t begeleiden van mensen altijd het leukste deel van mijn werk vond... en besloot zelf coach te worden. Ik begon aan de opleiding, maar

inmiddels zat ik al in de financiële val. Ik kon de hypotheek niet meer opbrengen en belde de bank om een betalingsregeling te treffen. Maar ja, ook die moet je betalen. Dat lukte vaker niet dan wel. Ik kreeg in die periode wel een aantal mooie opdrachten als coach, maar ook dat was niet genoeg om de rekeningen te betalen.

En als je eenmaal op een financiële glijbaan zit, is het moeilijk om op te krabbelen. Ondertussen was ik wel weer aan het daten. Ik wilde ook nog een beetje leven en kunnen genieten. Mijn huidige vriendin leerde ik kennen via een dating-app. Ik heb direct gezegd dat ik financieel moeilijk zat, maar ik hield mezelf voor: ik ben niet mijn schuld. Toch is het best lastig om samen iets op te bouwen als je financieel aan de grond zit. Uiteindelijk moest ik mijn huis van de bank verkopen. Ik bleef achter met een behoorlijke restschuld en er zat niets anders op dan bij de schuldsanering aan te kloppen. Ik was bang en schaamde me ontzettend. Ineens woonde ik in een kamertje van vijftien vierkante meter en moest ik mijn hond wegdoen. Gelukkig kon hij terecht bij een lief gezin, maar ik heb maanden lopen huilen. Ik solliciteerde me drie slagen in de rondte en zo ben ik bij een cateringbedrijf terechtgekomen. Ik werk als barista in de espressobar van een groot mediabedrijf, en dat is inmiddels echt mijn eigen toko. De omzet heeft sinds ik er werk een enorme vlucht genomen, dat vind ik zo gaaf! En er is eindelijk weer rust in de tent. Doordat ik nu pas op de plaats maak, ligt straks alles weer voor me open. Ik heb jaren in de overlevingsstand gestaan, maar nu kan ik zeggen: ik leef weer. De schuldsanering is natuurlijk geen vetpot, maar de psychische rust? Die is onbetaalbaar.”

JACQUELINE Wijlens (29)

WOONT SINDS twee jaar samen met Joey en werkt als vrijwilliger met verstandelijk beperkte, verslaafde jongeren. **KWAM IN DE SCHULDEN** door toedoen van haar ex.

“Op een dag werd ik gebeld met de mededeling dat er een telefoonrekening openstond van ruim elfhonderd euro. Ik schrok me wild en stuurde direct een berichtje naar mijn toenmalige vriend om te vragen hoe dit in vredesnaam kon. Hij had geen idee, zei hij. Ik heb de specificatie opgevraagd en daarop zag ik dat er tientallen goksites waren gebeld op momenten dat mijn vriend alleen thuis was. Ik wist dat hij weleens een euro in de fruitautomaat van de snackbar gooide, maar dit?! Het abonnement stond op mijn naam, dus ik draaide ervoor op. Mijn vriend en ik woonden niet samen en ineens kon ik hem nergens meer bereiken. Hij was echt met de noorderzon vertrokken. Ik kon een regeling treffen om de rekening te betalen, maar die kon ik niet nakomen. Ik leefde van een Wajong-uitkering (voor

jonge arbeidsongeschikten – red.), daarvan kwam ik al nauwelijks rond. Omdat ik genoodzaakt was het ene gat met het andere te dichten, liepen de schulden op. Uiteindelijk had ik door alle bijkomende herinnerings- en deurwaarderskosten ruim dertigduizend euro schuld.

‘Dit red ik niet meer,’ dacht ik. Het gaf me zoveel stress. Ik meldde me zelfs af voor mijn werk, omdat ik geen geld had voor benzine. Mijn vrienden zag ik amper nog, op twee na die voor me kookten, zodat ik iets kon eten. Alleen zij wisten van mijn situatie. Ik wilde mijn ouders niet met mijn zorgen opzadelen. Daarbij wist ik al dat ze me in financieel opzicht niet zouden kunnen helpen. Op aanraden van een kennis die hulpverlener is, heb ik een afspraak gemaakt met een bewindvoerder. Zo’n persoon komt bij je thuis om alle schulden te inventariseren en te kijken waar een regeling te treffen valt. Mijn bewindvoerder heeft ervoor gezorgd dat een aantal schulden konden worden afgekocht, dus na zes jaar afzien was ik eindelijk schuldevrij. Dat was heel raar. ‘Yes! Ik heb het gered,’ dacht ik toen. En ik realiseerde me ook heel sterk dat ik dit nooit meer wilde meemaken.

Met mijn huidige vriend heb ik een relatie gekregen toen ik nog schulden had, maar dat maakte hem niet uit. ‘We kunnen toch ook gewoon door het bos wandelen?’ zei hij. Zo lief. We hadden een jaar een relatie toen ik schuldevrij was... zijn we lekker uit eten gegaan. En de rekening? Die hebben we gedeeld, haha! Ik leef nog steeds van vijftig euro per week. Kleren kopen vind ik lastig, ik denk er drie keer over of ik het echt nodig heb. En omdat ik op dieet ben, eet ik koolhydraatarm, dat scheelt ook. Ik wil afvallen voor mijn bruiloft. En nee, dat wordt geen budgetbruiloft, op die dag willen we wel uitpakken!”

HETTY Knottenbeld (33)

HEEFT SINDS elf jaar een relatie met Bas, met wie ze twee kinderen heeft: Ronja (5) en Erik (2). **RAAKTE IN DE SCHULDEN** doordat ze lang moest wachten op de huurtoeslag.

“In 2011 woonden Bas en ik samen in een klein appartementje. Omdat er funderingsherstel nodig was, moesten we daar weg. Ik was toen hoogzwanger, daarom kregen we een urgentieverklaring voor een grotere woning. Fijn, maar wel met een hogere huur. Ik werkte destijds als *professional organizer* met twee parttime banen ernaast, maar Bas was werkloos. We hadden recht op huurtoeslag, maar het duurde ruim acht maanden voordat alles rond was. Al een half jaar hadden we het ene gat met het andere gedicht. En omdat we alle rekeningen te laat betaalden, ontstonden er torenhoge bijkomende kosten. Ik was ontzettend druk met het treffen van betalingsregelingen, maar er moest wel geld binnenkomen. Soms had ik losse klussen, maar niets structureels en Bas kwam niet aan de bak. Eind 2012 was ik aan het einde van mijn Latijn, daarom vroeg ik een tijdelijke uitkering aan. Als ik die een paar maanden zou krijgen dan zou ik er weer bovenop kunnen krabbelen, dacht ik. Omdat ik ondernemer was, moest ik door de ambtelijke mangel. Er kwam een bedrijfs-onderzoek, maar mijn aanvraag werd afgekeurd. En toen kwam er ook nog een verpletterend bericht van de woningbouw-

vereniging dat we ons huis uit moesten. Ten einde raad heb ik contact opgenomen met een schuldhulpverlener. De enige optie die ons restte was mijn bedrijf stopzetten en een bijstandsuitkering aanvragen. Daarmee kon de uitzetting worden voorkomen, maar de problemen waren nog niet opgelost. We moesten zestig euro per maand aflossen. Ik kocht alleen nieuwe schoenen als mijn oude kapot waren. Kleding kochten we al helemaal niet. We probeerden rond te komen van vijftig euro per week. Inmiddels vinden we het zelfs moeilijk om daar bovenuit te komen. Eind 2013 zat een vriendin met iemand te lunchen die vertelde dat hij het regelwerk en de administratie niet meer aankon. ‘Ik weet wel iemand voor je,’ zei ze. Deze man wilde een lange samenwerking met me aangaan; ik heb alles voor hem geordend en gestructureerd, heerlijk! Omdat ik nu goed verdiende, kon ik meer aflossen. En zo was ik in april 2014 schuldevrij! Niet lang daarna was ik weer zwanger. Een heel andere zwangerschap, zonder stress. Eindelijk kunnen Bas en ik ’s avonds op de bank ontspannen en toekomstplannen maken, in plaats van wanhopig te bedenken hoe we geld bij elkaar kunnen schrapen. En ik moet zeggen: daar is onze relatie een stuk leuker van geworden.” ■

OOK IN DE SCHULDEN?

Er zijn diverse instanties die gratis hulp of advies geven bij schulden, bijvoorbeeld een gemeentelijke kredietbank of de sociale dienst in uw gemeente. De eerste stap van de schuldhulpverlener is samen met u een oplossing zoeken met uw schuldeisers. Gaan schuldeisers niet akkoord, dan wordt er een gerechtelijk traject ingezet. U ondertekent een overeenkomst, waarin u belooft er alles aan te doen om de schuldeisers zoveel mogelijk terug te betalen. U mag in deze periode geen nieuwe schulden maken. Afhankelijk van het traject bent u in drie tot vijf jaar van de schulden af.